“Erdélyi körutazás, élményekkel az egykori Szászföldön és Székelyföldön”

2026. május 18-22.

ELŐKÉSZÍTŐ ÓRÁK

A foglalkozások során a történelem tantárgyat tanító kollégánk segítségével áttekintettük a külhoni magyarsággal kapcsolatos tudnivalókat, a meglátogatni kívánt tájegységek történelmi múltját, a régió etnikai sajátosságait. Ismertettük Trianon előzményeit és következményeit. Az előkészítő órán alkalmaztuk a Barangoló digitális tár feladatait. Megbeszéltük a kirándulásunk részleteit és az egyes helyszínekkel kapcsolatos tudnivalókat, valamint a toleráns, kulturált viselkedés szabályait az utunk során.

A KIRÁNDULÁS 5 NAPJA

Első nap

Aradon a Tűzoltó-téren a „Megbékélés parkot” látogattuk meg, ahol hosszú évtizedek rabsága után ismét áll Zala György alkotása, a Szabadság-szobor, majd a vértanúk emlékművénél koszorúzással megemlékeztünk az 1848/49-es szabadságharc eseményeire.

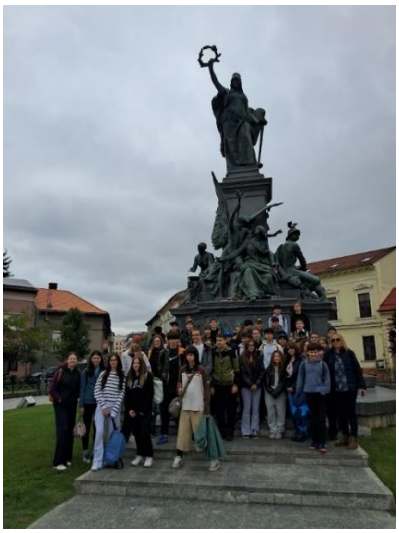

Aradon sétáltunk még a belváros főterén, az egykori Szabadság-téren és környékén, ahol megcsodálhattuk többek között a lenyűgöző szépségű Városházát; Kárpát-medence egyik legnagyobb katolikus templomát, a Minorita Templomot és Rendházat; az Új Színházat, az egykori Fehér Kereszt fogadót; a Bohus palotát és a Kultúrpalotát.

Délután Déva várának meghódításával pihentük ki a hosszú buszút fáradalmait. A Dévát uraló várhegy vulkanikus oromzatán magasodnak a legendás vár romjaiból a közelmúltban újjászületett falak. A már messziről látható szabályos kúp alakú hegyen, a Maros partján, stratégiai helyen épült erődítményből szép kilátás tárult elénk. Sok falépcsőn mentünk fel az erdőn át, és még egy barlangon is keresztülhaladtunk. A mászás elég kimerítő volt, de amikor felértünk, nagyon megérte a fáradozás. A kilátás gyönyörű volt, messzire el lehetett látni, és különleges érzés volt egy ilyen régi várnál lenni.

A nap végén ellátogattunk a Dévai Szent Ferenc Alapítvány központjába is, ahol nehéz sorsú gyermekek élnek. Átadtuk számukra az adományainkat, és egy találkozón is részt vettünk, ahol megismerhettük, hogy hogyan is élnek ők a mindennapokban. Szerintem ez nagyon fontos része volt a napnak, mert jó érzés volt segíteni másoknak.

A találkozó után elmentünk a szállásra, ahol elfoglaltuk a szobákat és vacsoráztunk. Ezután még sétáltunk egy kicsit, és játszótérre is mentünk. A nap végére nagyon elfáradtunk, de sok élményt szereztünk.

Második nap

A délelőtt folyamán Vajdahunyadra érve a „Várak királyát”, a Hunyadi-Bethlen várkastélyt látogattuk meg. A Hunyadi család várkastélya a 19. században már a magyar nemzet építészeti ereklyéjévé vált. Az 1896-os millenniumi ünnepségek, a honfoglalás emlékére készítették el mását, a Vajdahunyad várat Budapesten.

Délután városnézés következett Nagyszebenben. A középkori várfalaktól indulva a történelmi belvárosba érkeztünk. Megnéztük a felújított Fő tér nevezetességeit, a Hazugság hídját, a Brukenthal Palotát, a katolikus templomot és a Mészárosok házát is.

Útban az új szállásunk felé az 1205-1206-ban épült kerci cisztercita templom és apátság impozáns romjaihoz tértünk le a főútról, melyek a magyar haza legfantasztikusabb egyházi, építészeti és történelmi emlékhelyei közé tartoznak.

A Füzi tói szállás nagyon tetszett nekünk, ráadásul a napot még egy nagy pancsolással zárhattuk.

Harmadik nap

Prázsmáron kezdtük a szerdai napot, ahol megtekintettük az Unesco Világörökség részét képező, lenyűgöző szász erődtemplomot. A három várfallal körülvett erődítmény veszély esetén a teljes falu lakosságának menedéket nyújtott akár több hónapra is: itt tárolták az élelmet, és az erőd falain belül működött az iskola és a templom is.

Kora délután utunk Törcsvárra, a káprázatos szász határvárhoz vezetett. A várat Nagy Lajos király parancsára építették, hogy az ide helyezett őrséggel visszaverhessék a Törcsvári-szoros útján gyakorta betörő zsákmányra éhes havasalföldi csapatok támadását. Jelenlegi berendezését Mária királynő átalakításainak köszönheti, ugyanis ő a két világháború közötti időszakban középkori várból királyi nyaralóvá alakította. Itt megemlékeztünk arról, hogy amikor II. Rákóczi György harmadszorra is Erdély fejedelme lett, Mikes Mihály seregével éjjel váratlanul megjelent a vár alatt, székely katonái megmászták a falakat, és Törcsvárt elfoglalták.

A programunk következő állomásaként ellátogattunk a történelmi Erdély legnagyobb szász városába, Brassóba. A máig fennmaradt bástyákat és tornyokat kerestük fel. A hatalmas, impozáns fő téren tett sétára a híres Fekete templom meglátogatásával tettük fel a koronát, ahol Európa legnagyobb középkori török szőnyeggyűjteményét is láthattuk – a gazdag szász kereskedők adománya máig a város büszkesége.

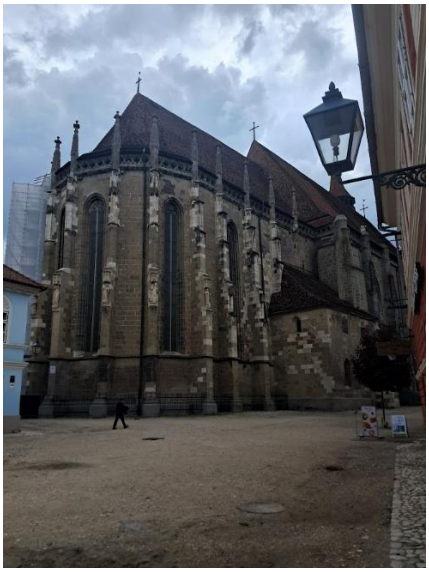

A Fő téren kaptunk egy kis szabadidőt, utána ráadásként még felmentünk a BRASOV táblához, ami egy magas hegyen volt, és egy darabig felfelé kellett sétálni. De szerencsére a tetejéig telekabinnal mentünk fel. Ott nagyon szép kilátás fogadott minket. Ahogy odaértünk, éppen élő zenét kezdtek el játszani, ami még hangulatosabbá tette ezt a szép kilátóhelyet.

Este a szálláson táncház keretében ismerkedtünk a helyi népi táncokkal és népdalokkal.

Negyedik nap:

Délelőtt látogatást tettünk Székelyföld leggazdagabb skanzenjében, a Haszmann Pál Múzeumban. A nagy kapun belépve az udvarra egy gyönyörű parkot láttunk, közepén a nemesi udvarházzal, kúriával, tőle jobbra a szabadtéri múzeummal, beépített, eredeti bútorzatú székely házakkal. A legendás alapító lánya Dimény-Haszmann Orsolya mutatta be nekünk az itt fellelhető kincseket. Sajnos itt esett az eső, így kevesebb időt tudtunk eltölteni a szabadban.

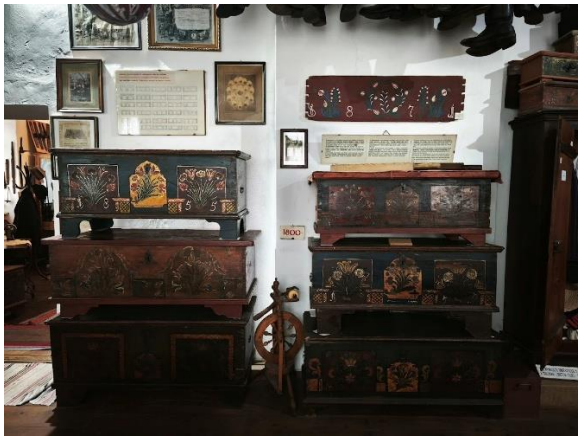

Kis buszozás után rövid sétánk volt Kézdivásárhely főterén. A városnak a középkorban jelentős céhes ipara volt. Különlegessége, hogy a főteret, az egykori piacteret övező házak kapui mind egy-egy utcának a végei, amelyeket udvartérnek neveztek el. 72 udvartér található ma a városban. Kézdivásárhelyt a céhek, a vargák és az udvarterek városának is nevezik, Orbán Balázs pedig Háromszék Párizsának hívta a kisvárost. A tér közepén Gábor Áron szobra áll. A város trapéz alakú, szép főterét – az egykori piacteret – 18. és 19. századi épületek övezik, köztük az egykori városi tanácsháza épülete. Itt is volt szabadidőnk.

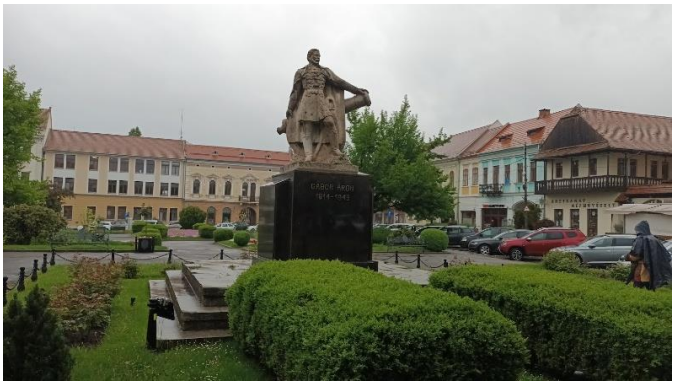

Délután Erdély egyik legnagyszerűbb látnivalójához, a Szent Anna tóhoz kirándultunk.

Itt már jól összekovácsolódott a társaság, és nagyon jó hangulatban tudtunk együtt lenni. Óriási kürtös kalácsokat majszoltunk sok nevetés közben.

Hosszú gyaloglás után megláttuk a Mohos Tőzeglápot, ahol gyönyörű látvány fogadott minket. A környéken itt él a legtöbb medve, de sajnos mi nem láttunk egyet sem. Elkorhadt fákat, érdekes növényzetet, egy különleges természeti képződményt figyelhettünk meg, miközben rengeteg tábla figyelmeztetett bennünket a medve veszélyre. A túravezetőnk sok érdekességet mesélt a terület növény- és állatvilágáról. Először azt hittük, hogy unalmas lesz, de végül mindenki figyelt, és nagyon sok hasznos dolgot tanultunk.

Kora este felkerestük a csíksomlyói kegytemplomot, és a csodatevő, több mint 500 éves, fából készült Mária szobor elé járultunk. Érezni lehetett a pünkösdi búcsúra való készülődést.

A bögözi szállásra menet a buszon elég sokat ültünk, ez nem volt olyan jó, de ezt feledtetni tudta az esti élmény, mikor megérkeztünk. A szállás egy igazi falusi ház volt, ahol nagy csocsó, ping pong és darts bajnokságok rendezésével, valamint kártyázással zártuk a napot. Jó volt, hogy nem csak az osztálytársainkkal, hanem az évfolyamtársainkkal is együtt lehettünk és még jobban megismerhettük őket.

Ötödik nap:

Segesvár történelmi városközpontja az UNESCO világörökség része. Az utolsó napi programunkként, a hazaút közben megállva, itt töltöttünk még el egy rövid időt. Felmentünk a citadellába, ahol megtekintettük a híres óratornyot, a középkori templomokat, és végigmentünk a híres, fából készült fedett diáklépcsőn is. Felkerestük a Petőfi emlékművet, ahol megemlékeztünk az 1849. július 31-i segesvári csatára, amelyben nagy költőnk - eddigi ismereteink szerint – elesett.

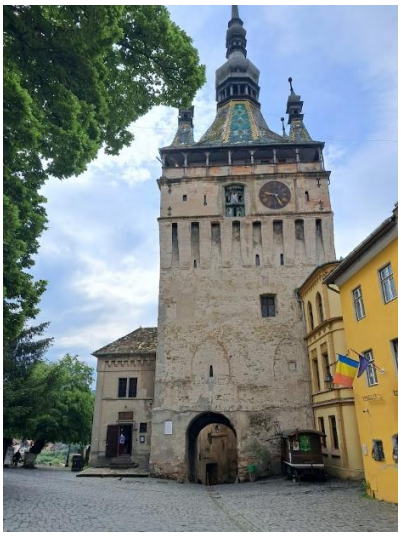

ÖSSZEGEZVE:

- 43 gyerek
- 5 tanár
- 1889 km
- barátságos emberek
- fantasztikus élmények
- gyönyörű tájak
- kedves idegenvezető
- szuper busz és sofőr

Köszönjük szépen!

ÉRTÉKELŐ ÓRA

Az értékelő óra során feleleventettük az öt napot, a meglátogatott helyszíneket, rendszereztük az út során szerzett ismereteket. Megbeszéltük, hogy kinek milyen élményt adott a kirándulás, és ki, milyen útravalót kapott a jövőt illetően. A külhoni magyarokkal kialakult kapcsolatainkat is értékeltük. Az út során tapasztaltakról beszámolót készítettünk, valamint megnéztük az elkészült fényképeket.